

VÖRÖS ISTVÁN

Bevezetés a metafizikába

Eldob, mint egy használt papírzsebkendőt,
fölvész, mint egy lejárt aprópénzt a
földről. Meghallgat, mint egy áskálódó
hírhozót, elalszik a szavainkon, mint
az ezerszer hallott imán. Nincs teste,

ahogy a semminek sincs, úgy nehezül ránk,
mint túlpakolt bőröndre a szíj szorítása.
Senki nem hisz benne, és ez magabiztossá
teszi, mindenki tőle vár segítséget, és
ettől áttekinthetetlenné válik számára világ.

Amit teremtett, abból már rég nincs meg
semmi, amit nem akart megteremteni, neki
köszöngetik fegyverhordozók, imafőzők,
szónyársalók, lélekhúsevők. Öregebb önmagánál
is, ahogy az ember árnyéka lesz öregebb

nála egy pillanat alatt. Fiatalabb
a még meg se fogantaknál is, mert a
létre keresi az új lehetőséget. Lehetetlen
a léte, mert az mindenre megoldás lenne.
Nem lehet kiküszöbölni a számításból, mert

csak azt látjuk, amit nemlétevel bevilágít.

Hűtőlámpafény

A lélekúszókesztyűs, fekete katonák
harcot indítanak az alvás ellen. Több
munka, kevesebb alvás, hirdetik. A lelket
ki kell szárítani, és ennek a kétes ingoványnak
a helyét be kell vetni művirággal. A kötelező

másfél órás lélekvizsgálaton jobb le se
feküdni a heverőre. Költözz minél távolabb
a munkahelyedtől, ne kelljen otthon olvasással
fecsérelni az időt. Az időfecsérlők arcképe
szégyentáblára kerül. Nemritkán a pénzről

veszik le, és teszik át egyenesen oda. A pénz
is fölösleges! Le a bankókkal, éljen a bank-kártya!
Le a beszéddel, éljen a hang-kártya, le a
lélekkel, éljen a szórakoztató idegközpont.
Az egyre növekvő jólét mellbe vág, mint

alacsonyan szálló repülő légnyomása, mint
a kinyitott hűtőből kicsapó ételszag, hűtőlámpa-
fény. A katonák már ellenőrzésük alatt tartják
a lélek legfontosabb csomópontjait, a múltat
meg se kell támadni, önként kapitulált.

Az utcát kifeszített ponyvával védik az esőtől.

Lemaradni a jelenről

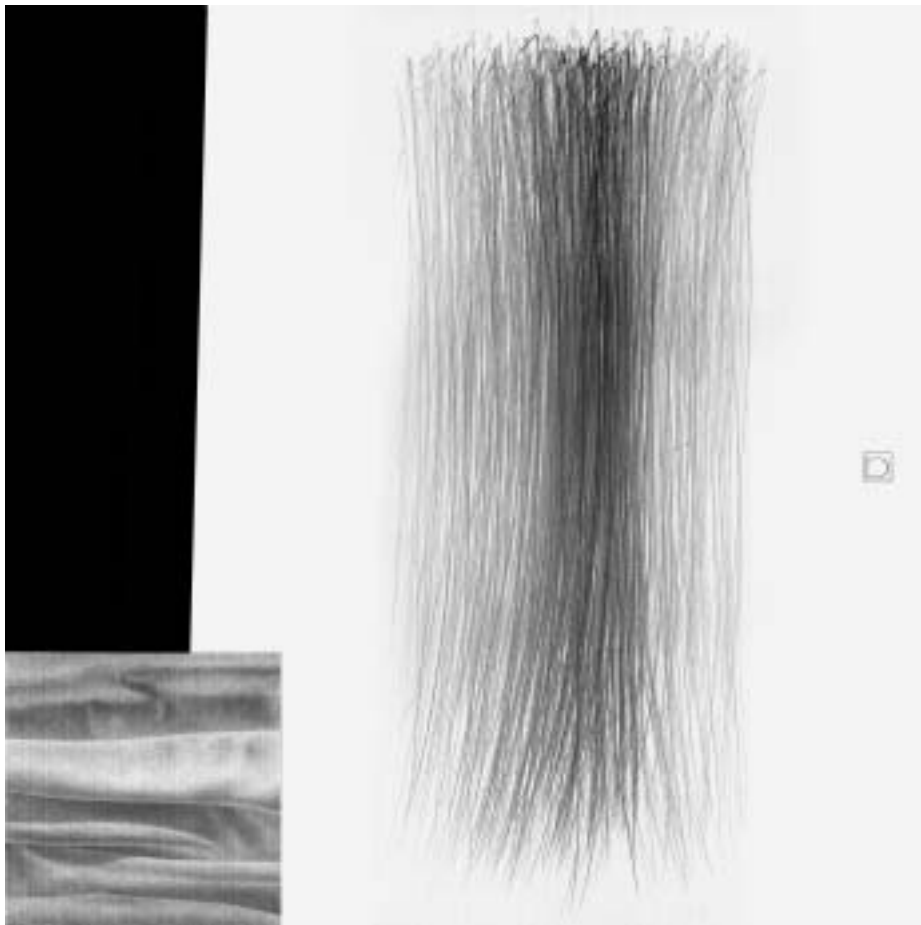
Mikor elkezdődik, szeretném, hogy
vége legyen, mikor vége van, szeretném,
hogy ne. Amikor elkezdődik,
valami más végére érek, amikor
a végére érek, nem biztos, hogy bármi

elkezdődik. Visszafelé akarunk és
előre kell mennünk az időben,
az idő és az akarat ellentétes. És
ha valaki azt mondja, bárcsak már nyár
lenne? A terveit akarja megvalósítani,

a terv pedig a múlt jövőbe helyezése,
vázlat az átépítéséről, sosem kapunk rá
engedélyt. Érdemes a dolgokat előre elképzelni,
hogy ne úgy történjenek. A múltat közben
elfelejtjük. A jelenből alig látunk

valamit. Csak utólag értesülünk róla,
amikor már késő. Régesrég meg kellett volna
születni, hogy a világból valamit meg-
láss. De akkor már nem látnál semmit.
A jelent csak az látja előre, aki alszik,

a múltat csak az, aki halott.



Kelemen Benő Benjámín grafikája